

X 2054552

Z d
1432

Wem ein Tugendhaftes Weib beschereet ist / Die ist viel edler de

Prov. 31. vers. 10. 11.

Herz

liebe und kein Leide / sein lebenslang.

Σὺν Θεῷ Νυμφαγωγῶ

SOLENNITATI NUPTIALI

Reverendi literatâq; humanitate conspicui Viri,

Dn. JOANNIS OPITII,

Diaconi Islebiensium ad D. Annæ fidelis-
simi, δευτερογάμου,

&

Selectæ probecq; moratæ Virginis

MARGARITÆ,

Viri itidem Reverendi juxta ac Doctissimi,

Dn. MARTINI JUNGSTANDII,

Pastoris in Erdeborn & Lückendorff dignissimi, Primoge-
nitæ Filix, ut suavissimæ, sic dilectissimæ,

Neapol-Islebij d. 30. Januarij, ipsâ Dom. 4. p. Epiph.

Bellissimorum SPONSORUM,

GAMELIA LITERARIA,

Testificandi sinceri Amoris & Applausûs ergo pro more

ADORNATA

NUNCUPATAq;

1918 à P 144

Patronis, Collegis, Affinibus, Fautoribus, Amicis.

ANNO, à Jubilæo A. C. Seculari, PRIMO,

MESSIANO verò ex sequentibus constante:

post fletVM rVrsVs gaVDes: post nVbILa pœbVs!

ISLEBII excudebat ELIAS Gaubisch.

Wem ein Tugendhaftes Weib beschereet ist / Die ist viel edler de

die Köllischen Berlen. Als * S* Ihre Mannes Sterb darff sich auff sie verlassen /

1631

Dr. JOHANNIS OPITII

MAR GABRIEL

GABRIEL TER ARIA

BIBLIOTHECA
PRINCIPALIS

Clericus Uxorem ne ducito, sanctio Papa est;
 Clericus Uxorem ducito, Paule Tua est.
 Vox Papæ Pauli contraria, dissona verbo,
 quod facienda jubet, quod fugienda vetat.
 Grande Bonum cælebs vita est, si libera ab æstu,
 Verè etenim castus qui arserit esse nequit.
 Altius observat mortales Dius Ocellus,
 nec subjecta oculis, abdit a corde videt.
 Quod cum Papicolis Tibi nil commune Suis,
 Ordine testaris, moribus, ore, thoro.
 Pergito sectari Paulum, ac odisse profanos,
 dogmata qui Papa, non tua Paule colunt.
 Sic tandem Cathedrâ in mundo thalamoq; relictis,
 cum Paulo in cælis premia mille feres.
 Votum subjicio, DEUS annue, queso, secundo
 Oppit I e veniant optima quæq; thoro.

M. Joann. Alchardt, p. t.
 Superint. Generalis.

Vespertina trahant si fortè crepuscula threnos,
 concumulata novum gaudia manè feret.
JHOV A Philantropus, lacrymis qui semina spargunt,
 horrea lætitiæ plena referre jubet.
 Iratus si quos pater atro vulnere lædit,
 his properat medicas applicuisse manus.
OPIT IUS sacer hoc verbiq; Deiq; minister
 adserit exemplo, verificatq; suo.

A 2

E vivis

E vivis quando suavissima cederet uxor,
Heu quam fatali vulnere læsus erat!
Tum lacrymis miscens singultus, pectora tundens
ructabat: sic nos dirimis, alme DEUS?
Tunc & amara dies, & noctis amarior umbra,
omnia spectanti plena doloris erant.
Sed postquam satis est, viduo indulgisse grabato,
in thalamos intrat Sponsa novella novos!
Omnia lucefcunt subitò, pulsifq; tenebris,
purus & Orion, purus & Hædus adest.
Et subitò in ventos abit omnis corpore languor,
& redit in venas, qui fuit antè, vigor.
Dulcis amarities nunc est, in gaudia læsus,
mutata, in lætum, mœsta querela, chorum.
Sponsa vel ipsa venit, dulcis medicina dolorum,
atq; ruinosa fida columna domûs.
Hujus conjunctis operis, precibusq; Jehovaham
OPITIUS noster vincere ritè potest.
Omnia quo pleno diffundat copia cornu,
quis ratio humanæ carnis habebit opus,
Ut quodcunq; mali est, dirum quodcunq; timebunt,
in pelagi rapidas transvehat Eurûs aquas.
Sic pater iratus quos atro vulnere lædit,
his properat medicas applicuisse manus!
Sicq; Philanthropus, lacrymis qui semina spargunt,
horrea lætitiæ plena referre jubet.
Sic si fortè hodiè dant sera crepuscula threnos,
concumulata novum gaudia manè feret.

Μετὰ νεογάμων χαίρωντων χαίρων
adjiciebat

M. JACOB Stöcker / Isleb.
P. Andr. & Consist. Assessor.

OPITI

O PIT I tristes mentis jam ponito motus,
 Et risum fibris redde repente tuis,
 Nam pia, casta, bonis & moribus aucta puella
 Legitimè lateri jungitur ecce tuo.
 Gratulor, atq; tuis precor omnia gaudia tædis,
 JHOVA sinet votis pondus inesse meis.

amicitia ergò f.

*M. Wernerus Denskius, Ecclesia Petro-
 Paulina Pastor, & Consist. Assessor.*

L Atiaprocul Cotyttus
 Bapta pedem referte
 Gamicis ab hisce sacris,
 Qua noster ille rursus
 Opitius parare
 Satagit, Deo volente,
 Quem Numen esse castum,
 Cui placere, scimus,
 Honestioris ignem
 Amoris, & jugalis
 Vincli decens ligamen
 Quoq; in his, suis dicatos
 Quos novit ille sacris,
 Et Entheo labori,
 Salvantis alma Verbi
 Doctrina quem requirit,
 Mysteriorum & usus.
 Episcopum maritum
 Uxoris esse Paulus
 Vult unius, superstes
 Dum scilicet judare

Torum potest domumq;
 Sed quando, sic jubente
 Fato, relinquit usum
 Vite, sequi parentem
 Credentium Abrahamum
 Quidni liceret illi,
 Et alteri ligari
 Socie loco prioris,
 Ut hac Dyas soluta
 Integra sit vicissim?
 Factum bonum profecto,
 Factum Deo probatum,
 Factum piisq; gratum
 Est, quod facis, verende
 Neonymphe, nec vel hili
 Facis pilive dictos
 Baptas, licet furore
 Disrumpat bosce bilis,
 Quàm more tympanorum,
 Vel follium tumesunt,
 Ut qui Vale supremum

A 3

Pridem

Pridem sacro pudori
Dixere decolori
Meretriciaq; fronte;
Et queis habere centum
Licet impudica scorta,
Non conjugem pudicam
Unam. Sit iste cautus,
Qui castus esse non vult,
Vel si velit, tamen non
Valet, velut recepit.
Et scita si qua preter
Hec aula habet Latina
In lege cœlibatûs,
Ad qua stupere solem
Nigroris involutum
Palla; pudica corda
Cera celebri Ulyssis
Aures utraq; strictè

Munire, fasq; jusq;
Est. Sed quid hæc movetur
Camarina nunc, & hujus
Fœtore, quo Mephitim
Superat, stygemq; tædis
His tadium creatur?
Jussi hos abesse Bapta
Latia procul Cotyttûs.
Et rursus illud ajo:
Benedictio Jehova,
Cujus favore fretus,
Facis hoc, tibi tuaq;
Sponsa pie, pudica
Prestò sit usq; & usq;
Sed vos, aves strigose,
Bapta pedem referte
Latia procul Cotyttûs.

M. Bartholomæus Weck / Th. Bacc.
Pastor ad D. Nicolai.

FRondenti, veluti, Philomela, sub arboris umbrâ,
Tristia, languenti, carmina, voce canit,
Amisos deflens fœtus, quos durus arator,
Cum nido pariter, sustulit involucres;
Illa sedens viridi ramo, miserabile carmen
Integrat, & replet questibus omne nemus:
Antè suam sociam sic deploravit acerbè
OPTIUS, cepit nil nisi luctus eum;
Manibus atq; piis meritum persolvit honorem,
In viduo cupiens fata subire toro.

AR

595.
At DEUS, ad miseri suspiria pectoris ima,
Advertens animum, talia verba refert:
Equis erit tandem lacrymarum finis, & iste
Nonne satis torfit tristia corda dolor?
Pone modum lacrymis, vates, tua damna levabo,
Qua ratione pares, quæ perire, dabo.
MARGARINE ecce vides; conchis non illa marinis
Nata, sed ex costis ædificata tuis;
Hanc tibi consortem thalami, propriamq; dicabo,
Quæ tibi mœrorum dulce levamen erit;
Tempore te Dominum justè venerabitur omni,
Obsequiis blandis officiosa colens.
Ergo novos toto tibi pectore grator amores,
Quod tibi cœlesti munere Sponsa venit.
Abstergens veteris lacrymas, cape gaudia lætus,
Hos animi peragas & sine nube dies.
Nil est, quod moneam te plurima, docte marite,
In vastum, portem cur ego, flumen aquas?
Ipse doces alios sancti mysteria verbi,
Non, opus hîc monitis, arbitror, esse meis.
Unanimis animâ, precor, ut valeatis in unâ,
Perpetuos, largâ prosperitate, dies.

*M. Daniel Willius, ad D. Annam Isleb.
Pastor, & Synedrj Mansfeld. Adfessor
Senior, Collegialis amoris & fidei ergo f.*

Navis Conjugij.

Cernis, ut Eurisonis Evangela navis in undis
Fluctuat? ut jamjam gurgite fracta cadit?
Et nisi de somno querulâ cum voce fuisset
Excitus Dominans, isset ad imaratis,

Hujus

Hupus ad imperium tempestas desit iris,
Et nituere fero suda quiet a mari.
Arrige, Sponse, oculos, tibi quid portenditur, isto
Quando die nubis, cum rate templa sonant.
Sic enim adumbratur, qua sit genuina figura
Conjugij, qua sit sors tua, spesq; tua.
Ab quoties oritur tempestas conjugē vitā,
Atq; ruinosā stant bona quæq; rate!
Aspera quàm flat sors inimicis sapius Austris!
Quam dormit Christus, nil quasi sciret opis!
Quando fatigatur verò prece supplice Christus,
Evigilat, culpæ spemq; fidemq; juvat.
Ergo quid adversi tibi cum, Neonymphæ, tonabit,
Ista stet ante oculos semper imago tuos.
Mergitur urna undis, sed non submergitur undis,
Fluctibus in magnis adjuva Christus adest.
Hinc reputa, quod sit communis conjugis aura,
Multa pati, multam scire Potentis opem.
Dormiat, aut vigilet, tamen in rate Christus habetur,
Sit bona, vel mala sors, dummodò Christus adest.
Si dormit Christus, clamorâ voce vocato,
Surgit, & horrifonum, Sponse, quietat onus.
Fide, licet fidei res sit ficulnea tantum,
Ores, orantem te tua Sponsa juvet.
Sic Christus nunquam thalami de nave recedet,
Atq; gubernabis vos ratione suâ.

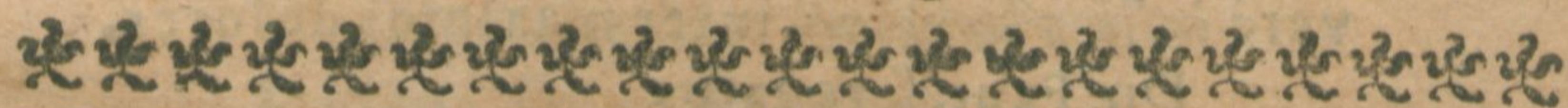
F.

M. Balthasar Coppius.
ad D. Andreæ Archid.

VNUM

VNuM gratulor Hoc, amate Sponse,
 Cedant vota secunda sat secunda,
 Nam priora fuere sat molesta,
 Vix mensem valuit Maria; Costâ
 Decumbente, viro quid haud molestum
 Quâ mensam, officium, domum, forumq;
 Ergo cunctipotens secundet omni
 Loco vota tua hæc secunda, Fiat.

M. Jacobus Kegell, Templi Andr. Diac.

DVcere nûm præstet viduam, teneramvè puellam,
 Quæ laudem castæ virginitatis habet,
 Vir reverende, tibi dum ducitur altera conjux,
 Exemplo monstras id satis, ipse, tuo.
 Non etenim dubitas viduæ præferre puellam
 Bellam, fortassis quod magis apta regi,
 Vel quòd Mosaicum jus stricte exegerit illud,
 Ezechielq; itidem comprobet ipse sacer.
 Quicquid sit, fato fieri tamen auguror omne,
 Fato, aliud quod non est, nisi Velle Dei,
 Quem precor, ut tædis his præsit, vosq; secundet,
 Per multos annos & superesse sinat;
 Vivite concordés pietate fideq; ligati,
 Nec turbent vestrum fata sinistra torum.

Adam Cesar, Pastor in Stedten.

Filia Pastoris Pastori nubit. O aptum
 Conjugium! hic pariles ventilat aura faces.

B

Præ-

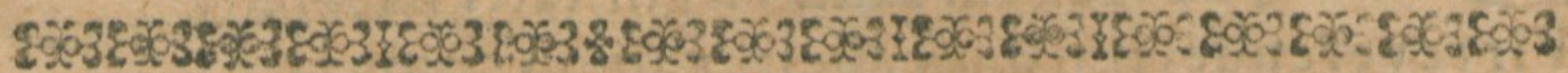

Prædecessoris Successori datur uxor

Nata. Videsne pari nubere sorte pares?
Corporis ambo pares, animi quoq; dotibus. Ergo
Quis neget hoc Fato conjugium fieri?
Vivat par-lectum felix, quod Fata jugarunt,
Atq; trahat pariles hoc in amore moras.
Sit soboles, donis patriis qua Munia obire
Patria, cum patrio fœnore, laude queat.
Hoc vovet, egroto qui jactat membra cubili,
Et petit à miti Gratiam, opemq; DEO.

verè ἐκ τῆς ὀδύνης, inter maximos dolores,
Dn. Faut. f. rogatus

M. Nic. Costerus, G. M. ConR.

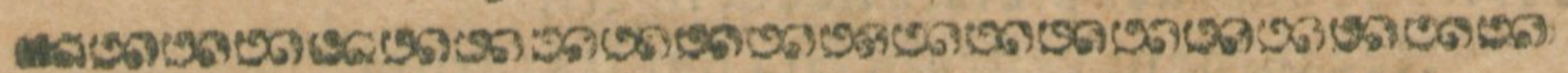

Ἔπος γαμικὸν τρίωλον.

Fors, Mors, Sors, iam, mox, dein, numine, falce, qua-
Fert, aufert, affert, suavia, chara, nova. (drigâ,
Fors, Mors, Sors, Costam, thalami Sociam, Neonymphâ,
Tunc dedit, hinc rapuit, nunc Tibi, Sponse, tulit.
Tunc lætus, tunc tristis eram, nunc grator, Amice,
Ob triplicem casum, Carmine, mente, manu.

Συνεπευφημίας χάριτι mittit Affin. Dn. Sponso, Affin.

M. Johannes Bernick / Correct. Merseburgens.

Πλοιάριον Εκκλησιαστικο-Γαμικόν.

INfandis odiis Aufonius Draco
Funestisq; modis Christicolas licet
Ferro, funibus, igne,
Vel certè exilio impetat.

Ac

Ac Proteus stygius phasmate territet
 Hostili, latagens *Naviculam* opprimi
 CHRISTI fluctibus, actam
 In Scyllam irremeabilem.
 Cunctos præcipuè Navigij istius
 Sublatos tragicis discupit is modis,
 Queis Connubia sacra
 Sunt, CHRISTO auspice, remiges.
 Sed nil ad furias has Acheronticas
 Papales trepidat *Fortior in DEO,*
 Ridens, fulmina bruta
 Vanis ludere machinis.
 Navarcho hõc animõ servitium probans
 CHRISTO parte suã Sponsus OPITIUS,
 Contrà audentior ire
 Visus viribus hosticis.
 Et res salva quidem est, Angelicõ quia
 Clavus præfidiõ tutior eminent,
 Velõ Antenna subinfert:
 INSIGNO HOC, age, VINCITO!
 CHRISTI nempè venit nostra Salus Cruce,
 Inviçtiq; in eã vincimus omnia,
 Propugnante Leone
 De Judææ exiguã tribu,
 Gratam cujus opem nactus OPITIUS,
 Uxorem sociat consimilis status,
 (Firmans vota Secunda,)
 Pastoris sibi Filiam. B 2 Con-

Confusus DOMINO, qui ordinis autor est
Hujus, sumtò animò, quid Cacodæmonis
Quid Papævè moretur
SPONSUS scommata vel minas?
Christiadas & sic multiplicare vult,
Qui mens casta, DEUS, non aliter; gregem,
Cernens cuncta, pusillum,
Ceu Pupillam Oculi, asserit.
Quin servare potest, Omnia qui manu
Gestat prævalidâ, progenitos thoro
Sanctæ membra SIONIS,
Virtute Omnipotentix.
Intermixta quibus, ceu medio nitens,
Perjucunda basis stat Miseratio, &
Naturâ Pelecani,
Index maximi Amoris est,
His fundaminibus nixus OPITIUS,
Spretis intrepidâ mente periculis,
Quod vult Sanctio JOVAE,
Audet Numine prævio,
O factum egregium, sanctum opus, excipit
Hos ausus meritò plausus! In Alpibus
Vel tandem esse sciamus
Lutheri loca posteris.
Nec contraria sunt his sacra Biblia,
Quæ vitam sociam laude ferunt suâ,
Æternum quoq; Verbum
Mansurum DOMINI edocent. Queis

Queis oris etiam deniq; seu locis
 Fiat; Dicta manent firma. Nec exill
 Sors durissima Sponsum
 Coeptis dimovet à Sacris.
 Aurâ, CHRISTE, tuo Navigio fave
 Tranquillâ, removens nubila, turbines,
 Ac Verbi ad Cynosuram
 Directum usq; tui fove.
 Cujus lege, fide, lumine, numine,
 Divis auspiciis cum SOCI A parat
 Jungi foedere lecti
 Sponsus. Sit Nova vita ei.
 PAR hoc, ceu thalami navigio, IN JUGO
 DIVINO requiem sentiat uberem,
 GRATE STANS IN JESU
 Confisum Vigilantiâ!
 Nec frustra, siquidem foedus AMANS INIT
 Cum ipsis Conjugibus tota TRIAS sacra,
 Multâ prole parentes
 Sponsos quæ faciat novos.
 Proventus & iis suppeditet, recens
 Quos poscit varios hæc Statio, usq; dum
 Ad portum AMBO beati
 Pertingant placidi Poli!

συμπερασμάτιον ευτυχικόν ad Dn. Sponsum.

Theulogicam Vivam quam MARGARIN accipis, esto
 Frugifera & dulcis lectio, Sponse, tibi!

Pauli Röseleri Ludi Neopol-Isleb.p. t. Moderatoris.

Sponse verende, mihi quoniam natura negavit
Cum Sponsa dignis te celebrare modis,
Hoc vatum labor est, facilis quos afflat Apollo,
Pocula qui Clario larga bibere lacu.
Me cantare rudem, tenuiq; in sorte locatum
Sufficiat tadis vot aiterare tuis.
Conjugium vestrum sit felix, sitq; secundum,
Fœcundumq; tori pignora multa ferat.

Appos:

Daniel Otto Jungstandt Sponsæ frater.

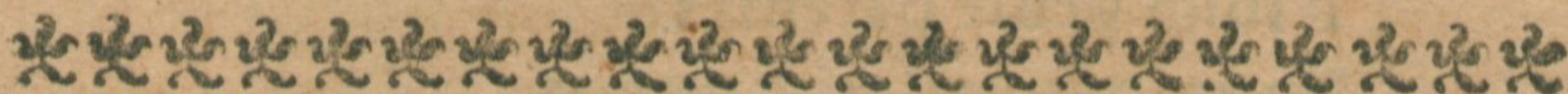

ΕΥΦΗΜΙΖΟΝΤΩΝ

Alumnorum Neopolitanorum ἐξάς.

Nil magis acceptum Sponso contingit in orbe
A JOVA, quàm si Sponsa pudica datur.
Optimum enim donum est Summi pia Sponsa Parentis,
Jungitur hæc Sponso, qui pietatis amans.
Intrat, Sponse, tuum talis thalamumq; domumq;
Conjugij hæc ut sint fœdera fausta, precor.

Hieronymus Wurgardt / Kindelbrüccensis Tyrigeta.

Legitimi thalami fautor DEUS est & amoris,
Munificâ firmans vincla marita manu.
Christus ut ornavit Cananeos munere Sponsos,
Sic vos ipse ambos, augeat, oriet, alat.
Inde tuis cœptis sacris ego grator, OPITI,
Atq; nova hac statio fertilis esto tibi.

Martinus Thimæus, Öchlenfis Saxo.

Ordinis

ORdinis ipse DEUS socialis Fautor & Autor
Conjugibus præstò sit bonitate novis,
Ac sine dissidiis multos det vivere in annos,
Amboq; perpetuus pectora firmet amor.

Daniel Greusscher / Islebiensis Saxo.

Extollant alij Sponfos Sponsasq; venustas
Laudibus innumeris: Ast ego pauca precor.
JOV AJUDA: Sponfis vitam largire beatam,
Vita, salus, soboles, pax & abundet eis.
Ac tu, summe DEUS, fons rerum & dulcis origo,
Plura dabis votis, nil dubitabo, meis.

Adamus Cæsar, Bohemô - Schluckenaviensis.

DEs, DEUS, Opitio connubia fausta Joanni,
Margarin ac ejus tu tueare diu.
Sit bonus ingressus, medium omni ex parte beatum,
Nec non egressus prosperitate fluat.
Concedas, oro, felicia commoda vitæ, &
Prole novos Sponfos concumulare velis.
Tranquillâ vitâ serves multosq; per annos,
O Christe, aure tuâ percipe vota mea!

Joannes Eschenbachius, Ludwigstadiensis.

PActa secunda tbori, Sponse, aspirante J E H O V A,
Omnimodè eveniant facta secunda tibi!
His inclusa ego postremus volo cuncta, priores
Quæ fudere alij divite vota metæ

ConIVglbV

Im. Ed 1432.

QK.

DM

X 20

Wem ein Tugendfami W

Σὺν Θ

SOLENNI
Reverendi literat

Dn. JOAN
Diaconi Islebien
simi

Selecta pro

MAR
Viri itidem Rev

Dn. MARTIN
Pastoris in Erdeborn &
nitæ Filia, ut sua
Neapol-Islebij d. 30.
Bellissimor

GAMELI
Testificandi sinceri Am

AD
NU

1918
Patronis, Collegis,
ANNO, à Jubilæ
MESSIANOVE
post fletVM rVrsVs

ISLEBII exc

angeln / Sie ihm

liebe und sein Leids / sein lebenslang. 1872 Prov. 31. vers. 10. 11.

Z d
1432

die Köllischen Berlen
Ag * Se
Ihre Mannen Gere darff sich auff sie verlassen /
/ wasser die Affen das erbe erbe

